

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากมายหลายเรื่อง โดยเฉพาะเกี่ยวกับถุงพลาสติกที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงหรือใช้ได้อย่างง่ายดายในชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น การไปซื้อสินค้าในร้านสะดวกซื้อซึ่งทุกคนในสังคมปัจจุบันต้องเข้าไปใช้บริการในร้านสะดวกซื้อเป็นจำนวนมาก เพราะในร้านสะดวกซื้อทุกบริษัทจะมีสิ่งของที่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนทุกคน¹ แม้ในสังคมปัจจุบันจะมีการณรงค์หรือขอความร่วมมือประชาชนทุกคนให้งดใช้ถุงพลาสติก หรือมีนโยบายจากทางรัฐหรือทางร้านสะดวกซื้อไม่ให้มีการแจกถุงพลาสติกเวลาที่ลูกค้ามาใช้บริการกับทางร้าน แต่พอเวลาผ่านไปสักระยะก็จะมีการกลับมาใช้ถุงพลาสติกกันเหมือนเดิมหรือทางร้านสะดวกซื้อเห็นว่าลูกค้าที่มาใช้บริการไม่ได้นำถุงผ้ามาเพื่อใส่สิ่งของ ทางร้านสะดวกซื้อกลัวที่จะเสียนฐานลูกค้าของตนเอง ไปก็ได้มีการแจกถุงพลาสติกให้ลูกค้าเช่นเดิม โดยเฉพาะในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร ที่พบเห็นได้บ่อยครั้งทำให้เกิดปัญหากระทบต่อสภาพแวดล้อมในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครเป็นอย่างมาก²

การใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนครนั้น จากการที่ได้ไปทำการลงพื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครพบว่ามีการใช้ถุงพลาสติกกันเยอะมาก หรือแม้แต่ได้มีโอกาสนำถุงพลาสติกทิ้งด้วยตนเองหรือการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการ เช่น ร้านสะดวกซื้อ เป็นปัญหาที่ยังไม่มีทางแก้ไขได้อาจทั้งตัวผู้ประกอบการ ที่ไม่รู้จะกระทำไปทำไม เพราะตัวผู้ประกอบการไม่ได้ประโยชน์หรือสิทธิพิเศษอะไรจากภาครัฐหรือภาคเอกชน ดังนั้น จึงทำการขายถุงพลาสติกเพื่อให้ได้เงินหรือเป็นรายได้เพิ่มเติมของกิจการตนเองจะดีกว่า ส่วนนี้ ถ้ามีมาตรการการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการแล้วนั้นจะทำให้ลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกลงไปได้มาก เพราะส่วนหนึ่งของปัญหาถุงพลาสติกมาจากผู้ประกอบการ

¹ อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์. (2561). *กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: วิญญูชน. หน้า 41.

² อานาจ วงศ์บัณฑิต. (2562). *กฎหมายสิ่งแวดล้อม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วิญญูชน. หน้า 30.

เนื่องด้วยเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนครจะต้องมีการใช้แรงงานของประชาชนจำนวนมากหลายพันคน และมีการมาทำงานของแรงงานต่างด้าวด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วพื้นฐานของประชาชนที่มาใช้แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นคนหาเช้ากินค่ำ มักจะไม่ค่อยสนใจเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของตนเอง เพราะลำพังแค่ว่าใช้แรงงานก็หมดเวลาในการทำงานแล้ว และเขตนิคมอุตสาหกรรมจะมีหอพักในการอยู่อาศัยของพนักงานในบริษัท และก็จะมีการมีพ่อค้าแม่ค้ามาขายของกิน ซึ่งจะมีการใช้ถุงพลาสติกมาก เช่น ถุงพลาสติกใส่แกงใส่อาหาร เป็นต้น³

ในปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการนั้น แม้ว่ามีความหมายและนโยบายกำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมการใช้ถุงพลาสติกไว้ แต่ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการก็ไม่ได้หมดไป ยังส่งผลกระทบต่อกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งของประเทศไทย และยังเป็นปัญหาระดับโลกอีกต่างหาก ซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมจึงถือเป็นปัญหาระหว่างประเทศด้วยที่ต้องอาศัยความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ ในการร่วมแก้ไขปัญหา⁴

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ถือเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่ควบคุมเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งถุงพลาสติกถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นปัญหาที่สำคัญที่ทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนจะต้องร่วมมือกันในเรื่องลดใช้ถุงพลาสติก อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พบว่ายังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการควบคุมถุงพลาสติก ส่งผลให้การควบคุมการใช้ถุงพลาสติกยังไม่มีประสิทธิภาพ ดังสภาพปัญหาดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้กำหนดประเด็นปัญหาออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

1) ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 94 บัญญัติว่า “เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้างให้บริการซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ ดังต่อไปนี้

³ เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมปทุมธานี. (2564). *เขตส่งเสริมอุตสาหกรรม*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.navanakorn.co.th/location/industrial/nava-nakorn-pathumthani>. [2564, 10 พฤษภาคม].

⁴ อานาจ วงศ์บัณฑิต. อ่างแล้ว เชียงรอรที่ 2. หน้า 31.

(1) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่จำเป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร

(2) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการ หรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (1) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นที่เกิดจากกิจการหรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้”

ปัญหาคือ ภาครัฐไม่มีมาตรการในการควบคุมผู้ประกอบการเกี่ยวกับการแจกถุงพลาสติกให้กับลูกค้าของตนได้ มีเพียงแนวทางและนโยบายที่เป็นลักษณะในการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการให้ช่วยกันรณรงค์ใช้ถุงพลาสติก ส่งผลให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังแจกถุงพลาสติกให้แก่ลูกค้า และใช้ถุงพลาสติกกันอย่างแพร่หลาย เช่น การขายในราคาใบละ 2 บาท หรือในบางกรณีมีให้บริการฟรี ดังเห็นได้จากบางร้านสะดวกซื้อที่กำหนดเงื่อนไขว่าหากซื้อสินค้าในร้านรวมยอดแล้วเป็นเงิน 150 บาทขึ้นไปจะได้รับถุงฟรี เป็นต้น ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ประกอบการมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยลูกค้าเข้ามาใช้บริการนั้น เพื่อให้บริการแก่ลูกค้าและให้ได้มาซึ่งรายได้แก่ผู้ประกอบการ จึงมีกรณีที่จัดเตรียมถุงพลาสติกเพื่อให้บริการแก่ลูกค้า เพราะหากขาดการให้บริการดังกล่าว อาจส่งผลให้ลูกค้าอาจไม่มาใช้บริการหรือไปเลือกใช้บริการผู้ประกอบการหลายอื่นที่สามารถให้บริการถุงพลาสติกสำหรับไปซื้อของก็ได้

จากบทบัญญัติมาตรา 94 วรรค 2 ดังกล่าวเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้บอกไว้ว่าหากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ และกลุ่มคนเหล่านี้บริหารไปในทางที่ดีและมีประสิทธิภาพ กลุ่มคนเหล่านี้จะได้รับการส่งเสริมและได้รับสิทธิพิเศษจากทางภาครัฐ ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงการควบคุมผู้ประกอบการในการงดแจกถุงพลาสติก เพราะกล่าวถึงแต่การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย แต่ไม่ได้บัญญัติถึงการไม่แจกถุงพลาสติกไว้ในมาตราดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการไม่แจกถุงพลาสติกในบทบัญญัติมาตรา 94 เพื่อให้ผู้ประกอบการได้สิทธิพิเศษตามบทบัญญัติดังกล่าว และเพื่อรณรงค์หรือกระตุ้นผู้ประกอบการ

ให้ได้มีสิทธิพิเศษขึ้นมา เพราะถ้าผู้ประกอบการร่วมมือกับรัฐบาลอย่างจริงจัง ย่อมทำให้ผู้ประกอบการได้สิทธิพิเศษตามมาตรานี้ได้ นอกจากนี้หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองปฏิบัติได้ดีย่อมจะได้รับการช่วยเหลือจากทางรัฐ

2) ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการของมูลพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 94 บัญญัติว่า “เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้างให้บริการซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ ดังต่อไปนี้

(1) การขอรับความช่วยเหลือด้านอาคารเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่จำเป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร

(2) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการ หรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (1) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นที่เกิดจากกิจการหรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้”

ปัญหาคือ มาตรา 94 บัญญัติไว้เพียงมาตรการส่งเสริมหรือสิทธิพิเศษถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษกระทำตามมาตราดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะได้รับสิทธิพิเศษตามที่มาตรา 94 บัญญัติไว้แต่ไม่ได้บัญญัติไว้ว่าถ้าผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนครได้กระทำการคัดแยกขยะก่อนนำมาทิ้งในแต่ละประเภท เช่น มูลพลาสติกหรือขยะมูลฝอยต่าง ๆ จึงทำให้ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนครไม่ให้ความสำคัญในการคัดแยกขยะสุดท้ายทำให้มูลพลาสติกถูกไปรวมกับขยะอื่น ๆ

ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคัดแยกถุงพลาสติก ในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนครในบทบัญญัติมาตรา 94 เพื่อให้ผู้ประกอบการได้สิทธิพิเศษ ตามบทบัญญัติดังกล่าว

3) ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับค่าปรับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 93 บัญญัติว่า “ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับ และเรียกค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่น หรือส่วนราชการนั้นจัดให้มีขึ้น

ค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่น หรือของส่วนราชการที่ได้จัดเก็บค่าบริการ และค่าปรับนั้น”

ปัญหาคือ มาตรา 93 ไม่ได้บัญญัติถึงเรื่องค่าปรับของการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการไว้ มีเพียงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับ และเรียกค่าเสียหายเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียไว้ ทำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีอำนาจปรับเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการเกินความจำเป็น ส่งผลให้เกิดประชาชนทิ้งถุงพลาสติกและใช้ถุงพลาสติกเกินความจำเป็น ซึ่งกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขโดยเพิ่มอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีอำนาจในการปรับและการจัดการเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการ เพื่อให้การควบคุมการใช้ถุงพลาสติกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน ตลอดจนประชาชนในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร

ดังนั้น จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร เพื่อควบคุมการใช้ถุงพลาสติก และปัญหาสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ โดยศึกษากฎหมายของต่างประเทศเป็นแนวทาง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา แนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร
2. เพื่อศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมของประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อศึกษาถึงวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร
4. เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งถุงพลาสติกถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นปัญหาที่สำคัญที่ทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนจะต้องร่วมมือกันในเรื่องลดใช้ถุงพลาสติก แต่ด้วยข้อจำกัดของกฎหมายฉบับดังกล่าว ยังมีปัญหาเรื่องการควบคุมการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร ประกอบด้วย การควบคุมการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการ การจัดการถุงพลาสติกของผู้ประกอบการ และค่าปรับในกรณีใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการ ส่งผลให้การควบคุมการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนครยังไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร จึงควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

สารนิพนธ์นี้เป็นการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมถึงปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเอกสาร โดยศึกษาถึงความเป็นมา ความหมาย ความสำคัญ แนวคิด ทฤษฎี พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศ

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

สารนิพนธ์นี้วิธีการศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ศึกษาค้นคว้า และ วิเคราะห์ ปัญหาทางกฎหมายซึ่งจะทำการศึกษากฎหมายระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ โดยจะศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ ผลงานวิจัย หนังสือ ตำรา บทความ รายงานการศึกษา วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ ในรูปแบบอื่น ๆ รวมทั้งแนวความคิด ของนักวิชาการต่าง ๆ เป็นต้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมา แนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติก ของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร
2. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมของประเทศไทยและต่างประเทศ
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ไขและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ถุงพลาสติกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร